

ЗАДАЧИ й РЕБУСИ

№ 39. Підстановка літер.

1. 2. 3. 2. 4. 2. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 7. 11. 12. 7.
11. 3. 6. 2. 13. 14. 15. 10. 16. 14. 7. 1. 7. 17.
4. 9. 18. 19. 6. 15. 5. 8. 20. 21. 5. 7. 10. 22.
19. 15. 4. 17. 20. 6. 23. 20. 21. 14. 15.
5. 16. 14. 15. 5.

На місце цифр поставити літери так, щоб потім мати уривок вірша,
Цифри ці такі:

1. 21. 6. — невеликий звір з породи гризунів.
7. 24. 9. 4. 15. — рослина.
11. 3. 15. 6. 16. 11. 3. 12. — неприємний стан чоловіка.
17. 15. 10. 2. 3. — ряд танків артистичних.
13. 5. 15. — жіноче і'мя.
11. 19. 15. 14. 18. 9. — хоробливе стискання м'язів.
8. 22. 21. 18. — міра, що разом з іншими, виходить з ужитку.

Ребус № 42.

Головоломки № 40.

- 1) Як треба написати 4 п'яток, щоб вони дали число 16?
- 2) Їхало двоє селян: в одного була бочка на 5 відер, а в другого — на 3,

Головоломка № 41.

І	І	Н	Е	Е
Л	Щ	А	Р	Ш
Н	А		Е	Н
Е	Т	М	К	І
Л	П	Ш	Е	В

Розрізати клітини з літерами на 6 однакових частин і потім їх скласти так, щоб можна було в них зачитати вираз, ініціали й прізвище світового революціонера.

Розв'язання завдань, уміщених у № 9 журналу „Всесвіт“.

Ребус № 32: Хай жи ве між на родин(а) я (без „и“) з мичка робітник і в і селян(е) протичка (без „ч“) пі та лу (за).

Шарада № 33: Кооперація (К-о-операція).

Завдання № 34: „З світочем науки проти брехні й тьми“.

Вірні розв'язання надіслав тільки один тов. Кулінич, І. П. (Богодучів, Харківщ., село Лозова).

Відповіді читачам.

Коліснику, Ст. (Ст. Панютино): у Вашому розв'язанні головоломки № 22 (журн. № 7) помилка: фігурку різьбте на 4 частини, тоді як її треба різати

Головоломки № 40.

- 1) Як треба написати 4 п'яток, щоб вони дали число 16?
 - 2) Їхало двоє селян; в одного була бочка на 5 відер, а в другого — на 3, обидві порожні. Дорогою вони нашли бочку дьогтю на 8 відер. Зразу полаялися, а потім почали ділити й поділили. Як?
- Крім зазначених трьох бочок у них іншого посуду не було.

ФІЗКУЛЬТУРА

ТА СПОРТ

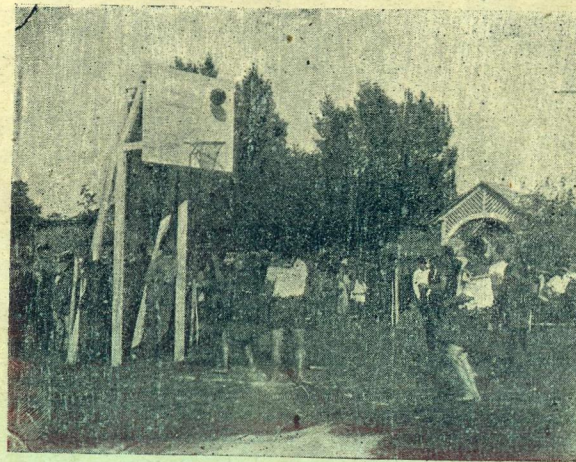
Подоріж збірної СРСР до Туреччини.

Не-що давно повернулася з Туреччини збірна футбольна команда СРСР. Ця подоріж була дружнім візитом наших футболістів фізкультурникам Туреччини, що торік в-осени прислали свою футбольну команду до Москви. Турецька команда навіть у всесвітньому масштабі це не аби-яка сила і якщо поступиться, то не багатьом країнам, отже, цілком зрозуміла річ, подоріж наших футболістів викликала велике зацікавлення.

Чимало уваги було звернено на добір футболістів збірної СРСР, що до неї кінцею кінцем вступили найкращі сили Москви, Ленінграду й Харкова.

Футболістів було добрано гарних, але стояло ще таке завдання з'єднати команду, зробити з видатних поодиноких гравців могутній колектив.

Тренувати-ж команду не було часу. Тому довелося обмежитися тренувочними матчами по дорозі. В Москві збірна СРСР без Харківців виграла у Москви 3:2, потім уже в повному складі розгромила Харків 7:1, і відіграла пе-

Момент гри в баскетбол.

Ребус № 32: Хай жи ве між на родин(а) я (без „и“) з мичка робітників і в і селян(е) протичка (без „ч“) пі та лу (за).

Шарада № 33: Кооперація (К-о-операцін).

Завдання № 34: „З світочем науки проти брехні й тьми“.

Вірні розв'язання надіслав тільки один тов. Кулінич, І. П. (Богодучів, Харківщ., село Лозова).

Відповіді читачам.

Коліснику, Ст. (Ст. Панютин): у Вашому розв'язанні головоломки № 22 (журн. № 7) помилка: фігуру ріжете на 4 частини, тоді як її треба різати тільки на трое.

Наденко, М. (Зінов'ївськ): тему при нагоді використаємо.

ред од'їздом 3 матчі проти Одеси з вислідом 0:1; 4:1 та 6:0.

Приїзд „більшовиків“ до Туреччини привабив до себе увагу всього чисто населення Туреччини, російської емігрантщини та громадян інших „великих“ та „малих“ держав, що живуть з турецької гостинності.

Тільки, звичайно, кожне не однаково ставиться до цього. Трудящі цілком широко вітали наших гостей, дипломати ввічливо-стримано висловлювали доброзичливі фрази, а емігрантщина злісно позирала, друга-ж частина, опрени, намагалися непомітно стискати руку того, хто прийшов звідти, з нової, але все-ж такої любові Росії. Стиснути непомітно руку, стиснути так, щоб не назирали „російські шпигуни“.

Перший матч було призначено в Ангорі проти збірної Ангора-Смірна. Спочатку гра між нашими футболістами й турецькою командою гаразд ішла в наших футболістів, але потім вони привичаїлися до незвичної обстановки, відігравши 6 матчів, у відповідь дістали тільки один.

15 травня відбувся в Ангорі генеральний матч між збірою СРСР та національною командою Ангори.

Ціна окр. № 30 коп.

К.
6176.

[05 (47714X) „1925“].

Пролетарі всіх країн, єдняйтеся!

ВСЕСВІТ

№ 12

1-го Липня
1925 р.

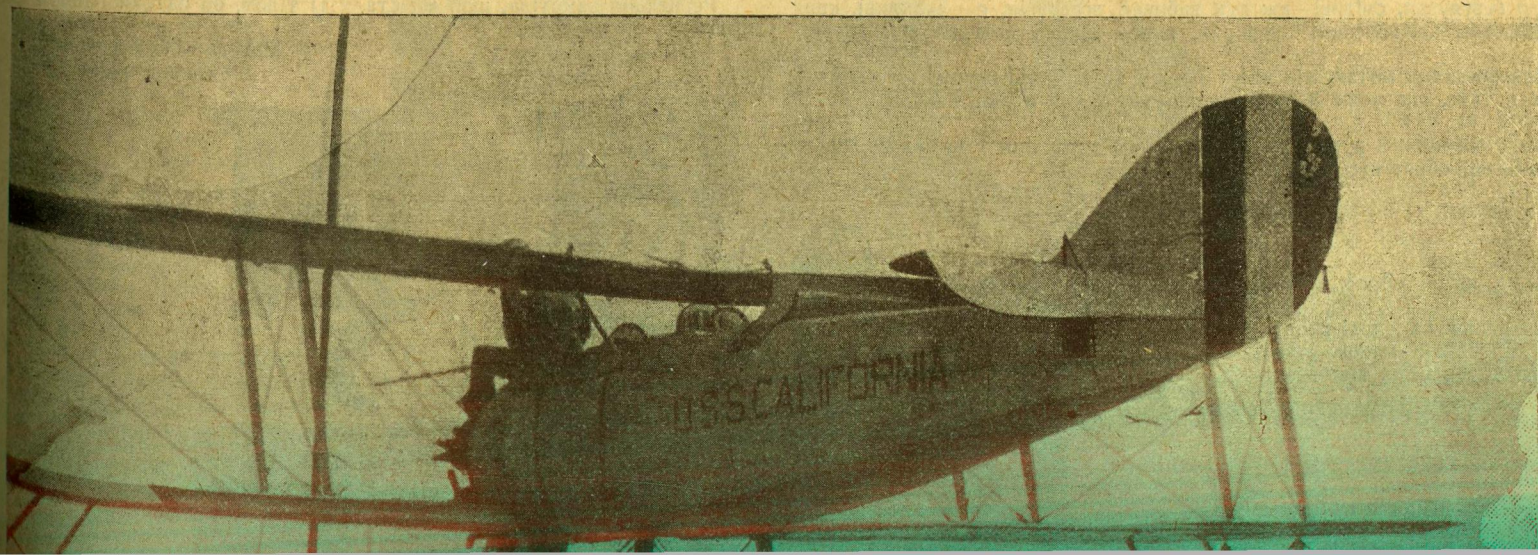
УНІВЕРСАЛЬНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ ДВОХТИЖНЕВИК

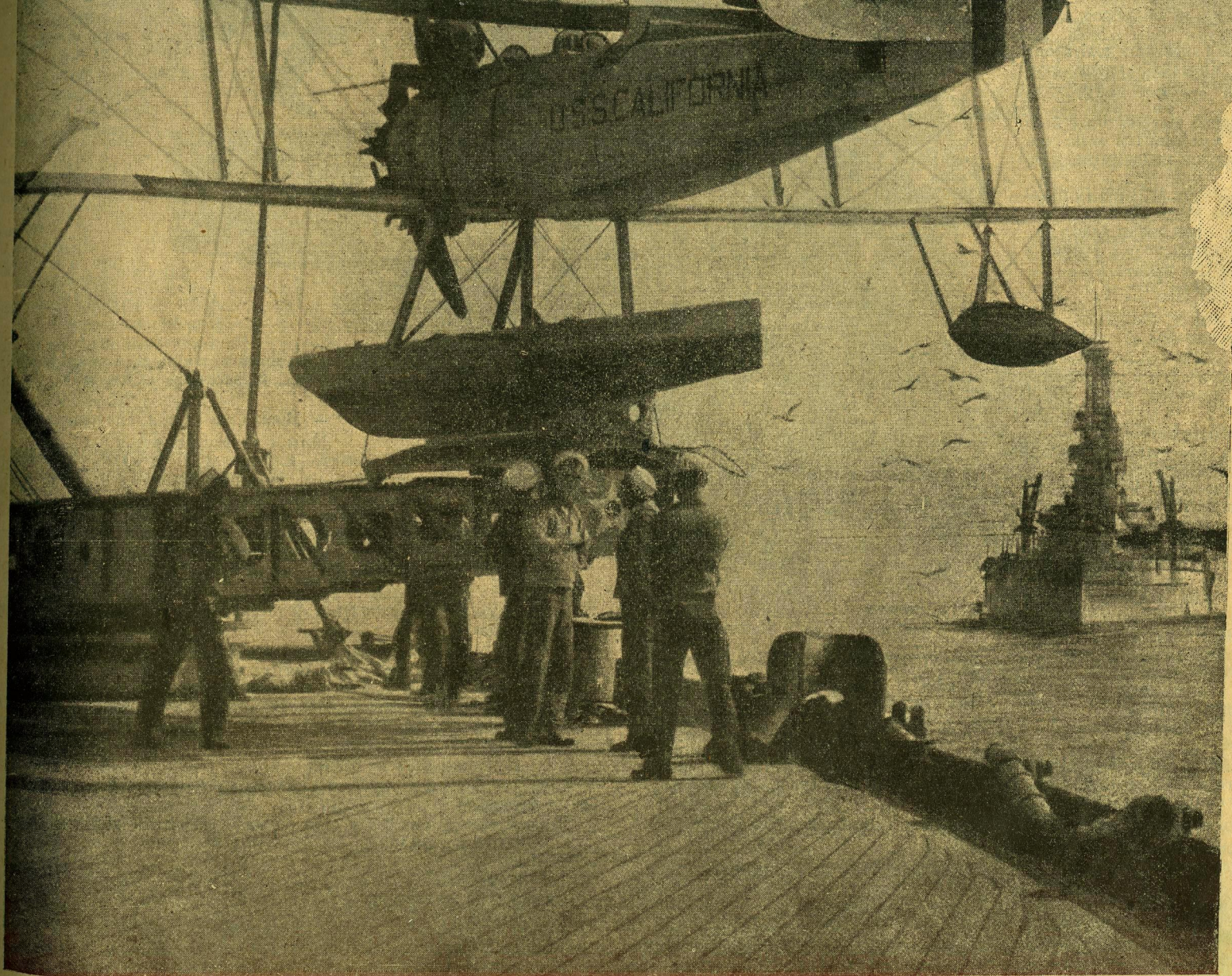
За редакцією В. БЛАКИТНОГО

▼▼▼ РЕДАКЦІЯ: ▼▼▼
Харків, вул. Лібкнехта, № 11.

ЗМІСТ ЧИСЛА: Оповідання: Майя—Громів; Гумореска: Не було-б щастя...—Сергій Чмілів; Нариси: Авіо-будівництво за кордоном—Б.;
Театр Михайличенка—І. Туркельтауб; Гіпноз в світі теариному—Морган; Події у Хіні—В.; Радіо-рупор революції—П. Краснов; й инш. Обкла-
динка художника—Петрицького; Ілюстрації фотографа „Всесвіту“—А. Плахтія; Кліше цинкографії „Червоний Друк“; Метранпаж—П. Касапов.

К.
6176.

Апарат, що викидає на повітря військові аероплани, на палубі американського панцерника.

Олесь Громів.

МАЙЯ

(романтика минулого).

I.

Це, власно кажучи, якась помилка ніби-б то я родився 17 серпня 1902 року. Мені навіть дивно, що так написано в метриках. Цього ніколи не було.

Мені лише 6 років і родився я 23 квітня 1919 року. Це було тоді, коли в маленькій кімнаті Повітфінвідділу ми—8 хлопчиків, з дозволу завідуючого т. Сомова, зібралися на ініціативні комсомольські збори, а потім вже, з тієї ночі полохали ніч тривожними вигуками—спокій нової ери охороняючи.

Сьогодні 19 квітня, виходить, що через чотири дні мої іменини.

Кудись, в калейдоскопічне минуле, пролітає шість метеорних років.

Я на четвертім поверсі, на Садовій вулиці, вслухаюся в дзвінку тишу моєї кімнати й намотую пружинний жмут барвистих спогадів. Вони поховалися в минулому й уривками в'яжуться в узлики.

Іх безліч.

Є, до безглуздя, сміливі—аж дух забуває згадуючи, є—жахливі, криваві—холодок аж по спині продирає, а є—веселі, безтурботні, дитячі, наївні.

Я безперестану мотаю мій жмут і хочу на підставі пережитого збудувати щось таке, яке може й було, може не було, а може колись ще й буде.

І ось тоді, коли я думаю це, передо мною встає (чи з минулого, чи з прийдешнього) образ кароокої Майї.

II.

Власно, це не образ, а си-
луєт...

Коли ранок на сході кладе перший кривавий мазок, з-за Вековських димарів випливає силует.

Ранковий вітер затуляє його ажуром туманів і я ледве помічаю, як він наближається до мене.

Це—Майя. В її руках бравнінг. Вона вупорцілиться в мою голову і... раптом стріляє.

Від страшного вибуху я

Наші обличчя такі молоді, а на чолі в кожного глибокі борозди. В наших коротких чупринах, хтось наче розгубив, чужі сріблясті волосся.

Ми не знаємо наукового обґрунтування класової боротьби, ми не знаємо від чого стає революція. (Істматовська формуліровка). Нам ясно одного—треба душити контр-революцію, бо ми—революція.

І коли командир каже:

— Так хоче революція—
ми знаємо, що так хонемо ми.

Хто-ж ми такі?

Ми—тіло революції, молоді, безусі, з сріблястим попелом чуприн.

Звідки ми?

З темних сирих підвалів.

Революція захотіла, щоб ми стали її тілом, бо батьки наші її руки і мозок.

Молоде тіло в революції—
Палке, буйне...

IV.

Степом дороза
Дорогою кур-
ва.

В куряві ми.
Від японок бо-
лять плечі, хоч-
ється пити.

Майя розбу-
ся й сміючись за-
рібає ногами про-
дорожній порох.

— Кинь, тут
так дихати нічо-
— А ти дихай
— Чим?
— Легенями.
— Ха-ха-ха-
вже пуд...

Власно, це не образ, а силует...

Коли ранок на сході кладе перший кривавий мазок, з-за Вековських димарів випливає силует.

Ранковий вітер затуляє його ажуром туманів і я ледве помічаю, як він наближається до мене.

Це—Майя. В її руках бравнінг. Вона вупор цілиться в мою голову і... раптом стріляє.

Від страшного вибуху я прокидаюся, підбігаю до дверей балкону...

Ранок. Силуета немає.

Це сон...

III.

В нашій загоні двадцять три комсомольці, а двадцять четвертим командир—партієць 1903 року.

Серед нас, наче, а ні однієї дівчини, але це помилка. Вона заховалася в галіфе, полотняну гімнастюрку, зашкарублі ботинки з обмотками, кулеметну патронну ленту, японку й бравнінг № 2364.

Нашому загоні завдання: захопити, на чім-би то не було, живим прибувшого з Польщі петлорівського агента—пана Якушевича, а разом з ним і ядро бандитського загону.

Всього до Повітової ЧК треба привести живим вісім осіб.

Термін—чотири дні.

— Чого-ж всіх живими, а коли в сутичці кого там укокошимо.

У командира сміються очі.

— Так хоче революція.

— Хіба революція хоче, щоб ці вісім бандитів, доки ми їх піймаємо, поклали може з десяток наших.

— Коли цього хоче революція, ми мусимо віддати все, навіть і своє молоде життя.

Нам майже всім по 16—17 років.

Я вже крізь непритому почув Майїн голос. Пани отамани, не руште, а то пристрелю, як собаку.

ва. дорожню кут
В куряві ми
Від японки
лять плечі, хо
ться пиль.
Майя розбу
ся й сміючись
рібає ногами пр
дорожній порох
— Кинь,
так дихати ніч
— А ти дик
— Чим?
— Легенями.
— Ха-ха-х
там в же пуд
пісок лежить.

— А ти одкашляйся й виплюнь.

— Я тебе одкашляюсь!

Мені хочеться шарпанути Майю долонею по спині, а вона в'юном ривається й несеться серною по зелені полю.

— Мишко, на подерж винтовку.

Мить і на переріз мчу я.

Сріблясто-дзвінко лунає в ступу Майїн сміх, а я серджусь на себе, що не можу її наздогнати й напружую останні зусилля.

Так я ще ніколи не бігав.

Груди розпирає, наче там з осередилась сотня кузнечних моток під ногами я не відчуваю шовкової зеленени.

Он де біжить Майя, а на переріз мчу я.

Вже близько.

Вона на мить зупиняється, й підсакаючи на одній нозі, з дурити витягає колючку.

Я підбігаю вже майже до неї.

Вона сміючись підстрибом одбігає вбік.

Це сердить мене й примушує гнатися далі.

Я бачу, як Майя витягає з кобура блискучий бравнінг і чую постріл.

Мене заглушило, з голови наче хто кулаком збив кашкет, аж я не зупиняючись біжу далі.

Чого-ж вона не тікає?

Майя, не мов укопана, стоїть з бравнінгом у руці й широкими очима слідкує за мною.

Я підсакаю до неї й з усього розмаху «печатаю» долонею спину.

... — Ти не поранений?..

— Ні.

— А де кашкет?

Мацаю себе за голову.

... — Немає.

Обертаюся.

... — Аж он, бач...

Ми сміючись наближаємося до нашого загону, по дорозі підіймаємо кашкет. Над козирьком кругленька дірочка від Майїної кулі.

— Виходить, коли-б на волосинку нижче ти-б не жив.

— Мабуть.

Ось вже й загін.

Підходить командир, у нього сміються очі.

Він бере мого кашкета, довго розглядає його, потім насуває мені аж на самий ніс.

— Ех, ви, діти!

Загін регоче...

... Коли входили в село співали „Смело товарищі в ногу“.

Я йшов поруч з Майєю і в карих криницях очей читав тривогу.

— Майю, про що ти думаєш?

— Про дірочку в твоїм кашкеті.

Я здимаю його з голови, встромляю туди палець й одягаю знову.

Пальцем відчуваю волосся, а трішки нижче череп.

Виходить, що я міг-би й не жити.

Тоді було 23 квітня 1920 року—
тоб-то рік після мого комсомольського народження.

V.

Біля сільради, на ганочку ми обліпили командира.

— Так ось що, молодята. В мене є певні відомості, що сьогодні вночі Якушевич з отаманами будуть гуляти на хуторі, що півтори версти звідси й там обов'язково нам їх треба застукати. Тепер як? Сьогодні о восьмій годині вечору через ліс буде їхати до Якушевича відома Ганна Кучерівна з паперами від головного повстанського штабу. По відомостям які є в мене, Якушевич Кучерівни в обличчя не знає. Це нам і слід використати...

— Ганною Кучерівною буду я.

В Маї карі іскорки в очах.

— І я думав, що Ганною Кучерівною буде Майя, але для цього галфе й гімнастюрка не потрібні.

— Товаришу командир, доручить мені одягу дістати,—визвався я.

— Як?

— А ви тільки дайте дозвіл.

— Так як-же це, піти реквізувати я край?

— Ні, позичити.

— Ні, мабуть, одягу я вже сам вістану, а ти збігай лишень за головою сільради, потім через годину приходьте з Майєю до мене.

В її руках бравнінг. Вона в упор цілиться в мою голову і... раптом стріляє.

Над головою шелестом ліс—кудись тисячі радіограм розсилає...

— Майю, а як-же ти їх всіх там обкрутиш?

У Майї на обличчі тінь.

— Га, Майю, як-же це ти їх?..

— Як?.. Може... Та там вже побачимо.

— А що-ж я буду робити?

— Тебе призначено візником, ну й будеш доглядати коня.

— І тільки?

— А ти-ж що думав?

— Та думав, що й я в пригоді стану.

— Станеш, станеш...

— Ні, серйозно, Майю—що-ж я там буду робити?

— Сидітимеш на возі доки не покличу, щоб допоміг в'язати отаманів.

Заторохтіло.

— Іде...

Схоплюємося, тулимося до дуба. Майя витягає з-за поясу бравнінг...

Он вона—сама конем править—чорнява Кучерівна.

Майя цілиться, стріляє, я кидаюся до коня...

Ще декільки хвилин і ми прямуємо на хутір.

В кар'м небі Майїних очей хмарки, на чолі глибокі борозди...

VI.

— Ой і краля-ж!—шепоче Якушевич...

— Ой і краля-ж!—шепочуть отамани...

А Майя не Майя Майї немає...

— Таке золото держати при штабі,—ех, та з такою-б і проти всіх червоних дивізій не страшно!

А Майя всміхається, Майя чарує.

З рук на руки, в п'янім чаду, до отаманів. В робленім, п'янім екстазі шепоче щось про повстання, кохання.

Раптом з стаканом брудного самогону—щось заплітаючись говорить, а у відповідь—

— Слава!..—харчать п'яні отамани...

Не бачуть вони, як вилила Майя з стакану під стіл самогон.

В отаманів думка конем синьогривим.

— Ех і краля-ж!

...раного буде...
...фі й гімнастюрка не потрібні.
— Товаришу командир, доручить мені одягу дістати,—визвався я.
— Як?
— А ви тільки дайте дозвіл.
— Так як-же це, піти реквізувати й край?

— Ні, позичити.
— Ні, мабуть, одягу я вже сам дістану, а ти збігай лишень за голою сільради, потім через годину приходьте з Майєю до мене.

* * *

В її руках бравнінг. Вона в упор цілиться в мою голову і... раптом стріляє.

У командира сміються очі.
— Ну, молодята, гайда в дорогу. За старим дубом, що над дорогою станьте, та глядіть не почніть знову гратися. Коли пристрелите Кучерівну ти Майю сідай і прямуй на хутір. Не забудь тільки обшукати її як-слід і забрати всі документи й папери. Труп заховайте в рівчаку, прикрийте лозою й листям, щоб не видно було. Коли прийдеш у хутір тебе зустрінуть дві дівчини. Поздоровкайся з ними. Вони питатимуть у тебе:
— Чи давно з Січі?*

Відповідай
— „Ні“.
Вони питатимуть далі:--
— „Чого козачко до нас завітала?“
Відповінеш—
— „Від орлят України до батька отамана“.
Тоді вже сміливо можеш рушати до Якушевича. А тамо, хочеш сру-
дуй, тільки пам'ятай, що наш загін о другій годині, вночі, буде на хуторі.
А це—показав він на мене—буде твій візник. Розумієш?
— Так.

У командира в очах—молоді вогні.

— Ну рушайте.

* * *

Край дороги, за дубом, я й Майя...
Не знаю чому так хороше стало, коли поклав голову їй на коліна.
Через декілька годин вона вже не Майя, а Ганна Кучерівна.
Я дивлюся в каре небо очей, а в них одна за одною задиркуваті іскорки наввипередки.

Вона зовсім не така, як була раніш.

Замість галіфе й гімнастюрки—розкішне вкраїнське вбрання й дві коси по плечах гадюками.

— Майю, хіба ти не була стриженною?
— Була.
— А звідки в тебе коси?
— Командир приробив.
— Як?
— Та так—знайшов десь вбрання й коси, ну й приробив.
— А що, як я потягну?
— Висмикнеш „мою красу“.
— Ха-ха-ха!—покотилося лісом.
— Цить дурню!
Мовчу.

Майя чарує.
З рук на руки, в п'янім чаду, до отаманів. В робленім, п'янім екстазі шепоче щось про повстання, кохання.

Раптом з стаканом брудного самогону—щось заплітаючись говорить, а у відповідь—

— Слава!..— харчать п'яні отамани...

Не бачуть вони, як вилила Майя з стакану під стіл самогон.

В отаманів думка конем синьогривим.

— Ех і краля-ж!..

А в Майї серце ось груди розірве, Майї огидно з отаманами цілуватися...

— Вона буде моєю!..

— Вона буде моєю!..

У восьмеро думка плететься,— заплітається...

А ніч зоряно сміхом заливається, в серпанках зеленкуватих купається ніч...

... В горниці з Якушевичем Майя наодинці.

Крізь поцілунки палкі тільки шепотом по темних куткам.

— Ти моя?.. Ти моя чарівнице кохана?..

— Твоя орле... твоя козаче... тільки так... не треба... не... треба... Ой... ой, не треба... коханий... ой...

І пливе щось у тумані, пірнає в безодню, зойкнуло...

— Ой... не треба-а-а!..

... Недовго була в горниці Майя...

З ганчіркою в роті, власним ремнем зв'язаний, лежав Якушевич під ліжком...

А на дворі, під бузковим кущем, що за хатою я з Майєю в'язали вже другого...

— Ще шестеро—простогнала Майя...

— Майю, пришли одного, хай почекає на возі, а я вже його тут обчухраю...

Раптом Майя кидається до мене, повертає обличчям до місяця й дивиться в очі

— Ти розумієш, що я зробила?

— Розумію.

— Так знай, що цього хоче революція. Ти-ж не сердися?..

— Ні, Майю!..

... Коли я тріснув п'яного бандита по скронях й повивав його віжками, з нетрів рвалося—

— Вбий його!.. Вбий його!..

А мозок шпигало—

— Не смій, так хоче революція!..

Вже й господар лежав десь неприємним у погребі.

Коли ходив він зі мною за самогоном, тріснув я його лошню, забрав самогон і поніс у хату.

П'ятеро п'яних бандитів.

Четверо біля Майї—цілують руки, шию, обличчя, а п'ятий чорний хмурий сам у кутку...

Коли вніс я пляшки з самогоном він з свого кутка поманив мене пальцем...

— Хто оця дівчина?

— А я-ж не знаю...

— А ти хто такий?

— Я, я... Іван...— наївно по дитячому...

— Звідки?

— З Рибачького хутору.

— Брешеш!..

— Я... Я... їй-богу, ось вам хрест...

— Брешеш!..— і кинувся на мене.

Я відчував, як його пальці залізними обценьками вп'ялися в моє горло...

— Чекісти ви!..

Я вже крізь непритому почув Майїн голос

— Пани отамани, не руште, а то пристрелю, як собаку!..

Наче ві сні побачив я, як у вікнах і на порозі стали комсомольці нашого загону з наведеними на отаманів рушницями...

— „Наші вже тут“—майнула думка..

І більш нічого вже не чув я й не відчував..

VII.

Коли я очунявся, біля мене на возі сиділа Майя й гладила мою гарячу голову...

— Майю, де ми?

— Вертаємо до міста.

— А бандити?

— Он всі рядочком на передньому возі перев'язані.

— Всі?

— Всі...

— І це ти сама?

— Ні—це я, ти і весь наш загін...

... Майю, а як ти змогла примусити себе віддавати своє тіло бандитам?..

— Не так... не так воно... Не бандитам, а всю себе віддала революції.. В неї під очима сині тіні, а в очах молоді задируваті іскорки...

Іле... Схоплюємося, тулимося до дуба Майя витягає з-за поясу бравнінг.

VIII.

Одцвіли вже троянди повстань. Пелюстками червоно-кривавими потонули десь в загравах минулих боїв...

Вже квітень 1925 року...

Коли я верстаю газету, з другого поверху друкарні, на перерви, вибігає перепльотчиця Майя...

Полосне карим сонцем очей, зачепить когось сміхом сріблястим й підбігає до мене.

— Ну, ходімо, редакторе, шмати!

Ми виходимо з друкарні, побравшись за руки, й пірнаємо в галасливі шуми брукованого міста. а через годину знову до друкарні—вона в перепльотну, а я доверстувати четверту сторінку...

* * *

Мені через три дні шість комсомольських років...

Я беру в руки запорошенного, з дірочкою над козирьком, кашкета й згадую...

Довгою стрічкою пробігає минуле.

Я безперестану мотаю пружинний жмут моїх барвистих спогадів і хочу на підставі пережитого збудувати щось таке, яке може й було, може не було, а може колись ще й буде.

І ось тоді, коли я думаю це передо мною встає—чи з минулого, чи з прийдешнього образ кароокої Майї...

Коли я очунявся, біля мене на возі сиділа маія і гладила мою гарячу голову...

- Майо, де ми?
- Вертаємо до міста.
- А бандити?
- Он всі рядочком на передньому возі перев'язані.
- Всі?
- Всі...
- І це ти сама?

...і беру в руки запорошенного
з дірочкою над козирьком, га-
кета й згадую...

Довгою стрічкою пробігає минуле.

Я безперестану мотаю пружинний жмут моїх барвистих спогадів і хочу на підставі пережитого збудувати щось таке, яке може й було, може не було, а може колись ще й буде.

І ось тоді, коли я думаю це передо мною встає — чи з минулого, чи з прийдешнього образ кароокої Майї...

БОРОТЬБА

за національне

визволення

р и ф і в,

від імпе-
ріалістичного
поневолення

у МАРОККО

Зверху — Нарada у військовому таборі в Марокко. Внизу — Арабські розвідники на французькій службі.

До подій у Хіні.

Вгорі—Хінський та французький бекети в концесійному районі Шанхая та хінський президент Туен-Хис-Хор.

Внизу—Шанхайський порт та хінські кулі за читанням прокламації, що закликає до страйку.

У колі—Хінські салдати за обідом.

30-го травня у Шанхаї сталася велика студентська демонстрація, з якій брало участь 23 навчальних установи.

Демонстрація ця була викликана жорстоким поводженням хінських наглядачів на британсько-американських фабриках, що викликало страйк 10.000 робітників.

Студентська демонстрація пройшла центральними вулицями чужоземного кварталу з прапорами та плакатами, на яких були написи: „Геть японський імперіялізм“, „Геть чужоземне панування у Шанхаї“ й инш.

Коли маніфестанти проходили Нанкінською вулицею, англійська поліція почала стрілянину. В наслідок убито 6 студентів, багато поранено та 600 чолов. заарештовано.

Розправа над студентами викликала великий заколот в усій Хіні. Страйки поширюються до надзвичайних розмірів. Навіть крамарі приєдналися до страйку робітників.

Таким чином, страйк робітників, що почався в Цикандао, розрісся в загально-хінську справу уже з яскравими революційними гаслами за визво-

лення найбільшої у світі країни від чужоземного імперіялістичного утиску.

Останні повідомлення із Хіни свідчать про величезний підйом хінського народу та заколот у лавах імперіялістичних агентів.

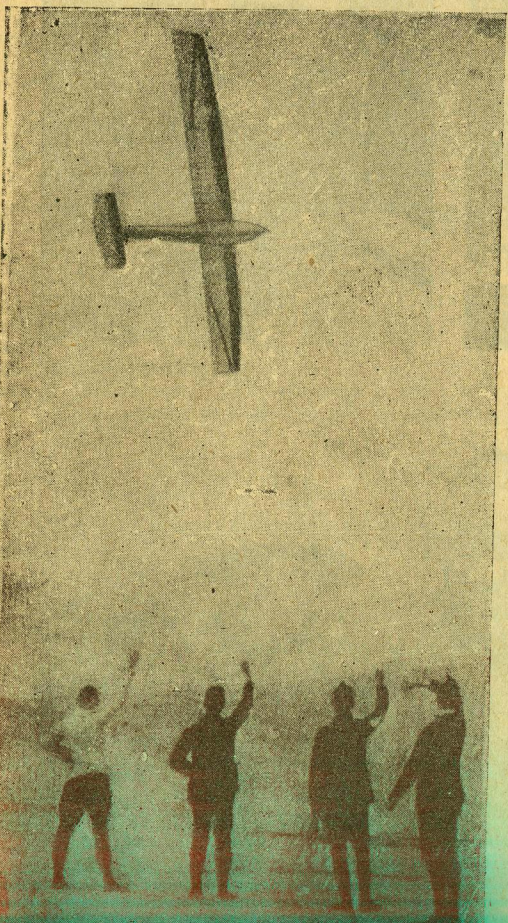
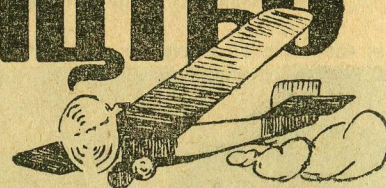
У Шанхаї оголошено стан облоги та встановлено на вулицях кулемети.

Широкою хвилею прокотилась демонстрація по всіх великих центрах Хіни.

У Пекіні оголошена Мукденським командуванням збільшена охорона. Імперіялісти пробують послабити вплив партії Гоміндана, що переводить ідеї Сун-Ят-Сена.

Вони мають намір захопити Кантон, однак народний рух, що охопив трудящих всієї країни, звичайно, покладе край прагненням чужоземного корпусу до поневолення країни.

АВІО—БУДІВНИЦТВО ЗА КОРДОНОМ

Авіація за кордондм—діло зараз дуже модне. Про що раніш люди не мали ніякої уяви, тепер зробилось побутовим явищем. і літання з Парижу до Лондону стало звичайнісінькою річчю. Всі держави як великі, так і маленькі навипередки будують повітряні флоти, влаштовують різні змагання та взагалі прагнуть завоювати повітря, бо всі добре знають, що хто матиме найсильнішу повітряну флоту, той і буде переможцем світу.

У повітрі ніщо не страшне, але звіділя найкраще можна зруйнувати цілі міста, кораблі та загубити тисячі і навіть мільйони людей. Ще де-хто мабуть добре пам'ятає, як під час німецької війни цепеліни озброєні страшними бомбами не раз одвідували як Росію, так і бувших російських союзників. І Париж та Лондон довго ще не забудуть руїницьких бомб, скинутих з германських цепелінів.

То було 10 років тому, а тепер авіація зробила великі кроки вперед і коли-б зараз спалахнула війна, то, звичайно, вона-б нічого спільного не мала з тими війнами, що були раніш. Ця війна була-б коротка й жахлива. З сучасною військовою технікою з повітря, за декілька годин, можна зруйнувати величезну державу.

Отже, через це авіація і набирає такої ваги по всьому світі.

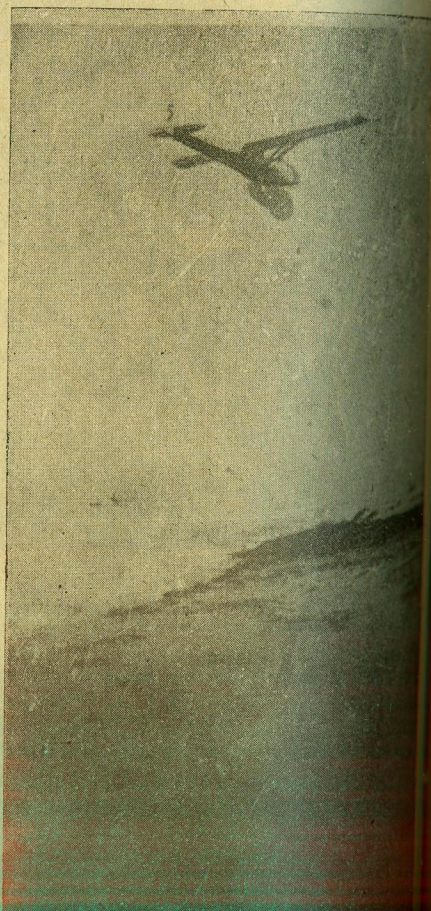
Німеччина

В Німеччині будовання аеропланів стоїть дуже високо, але по Версальській угоді німецьким заводам заборонено будувати нові аероплани, тоб-то, такі, які мають мотори силою більш, ніж 260 HP.

Через такі великі вимоги вся авіо-промисловість Німеччини значно підупала і за відсутністю замовлень на аероплани, перейшла на мирне будівництво. Частина заводів виробляє меблі, автомобілі й инш. Промітніші фірми повідкривали відділи по інших державах, напр., Юнкерса—в Росії та Америці, Фокер—в Голандії і т. д.

Завод Юнкерса (Німеччина)

Завод Юнкерса невеличкий і, що заслуговує увагу на

Змагання безмоторових само-

тичних досліди по авіо-техніці. Завдяки лабораторіям, цьому заводі вдається будувати такі чудові аероплани, як пасажирський Юнкерс.

Надзвичайно цікавий сам метод роботи на заводах Юнкерса. Так, напр. вони вживають рентгєнівське проміння для виявлення моці апарату через просвітлювання. За допомогою проміння досліджують також всі окремі частини. Завдяки цьому зразу можна відокремити добрі частини від недояких. На заводі нині споруджено дуже цікавий біплан з переносним мотором та площинами.

Голандія.

Там єсть завод фірми **Фоккер**. Він не заслуговує на увагу. Обладування значно гірше, ніж у нас. Збірка так само гірша від нашої, тоді як на де-ревообробницькому заводі

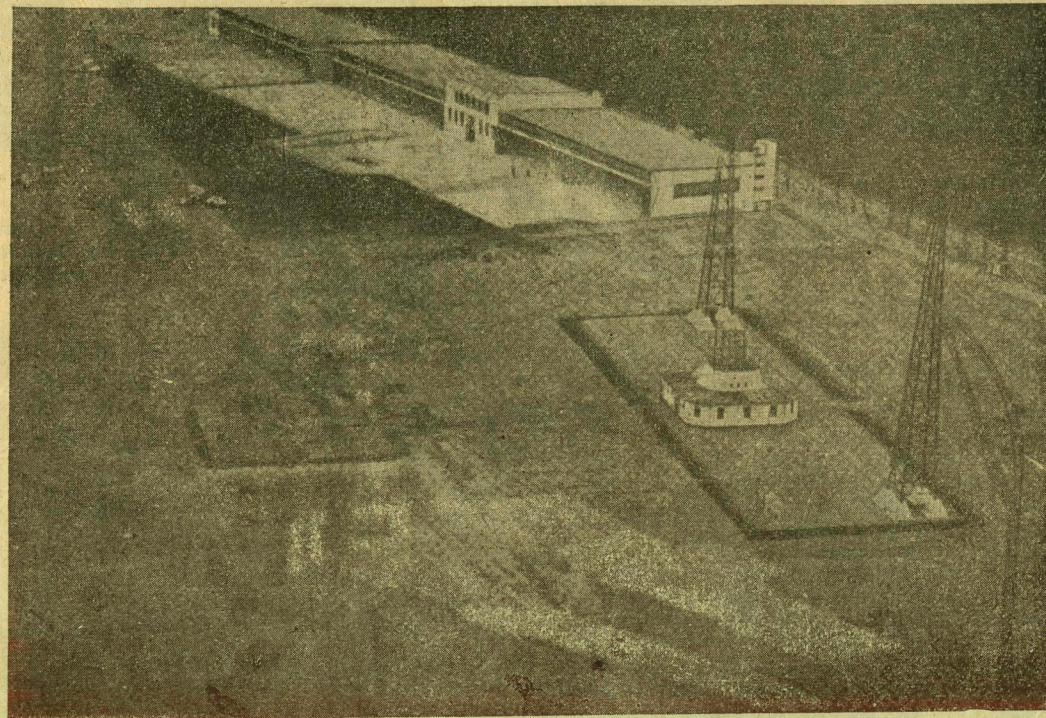
Німеччина

В Німеччині будування аеропланів стоїть дуже високо, але по Версальській угоді німецьким заводам заборонено будувати нові аероплани, тоб-то, такі, які мають мотори силою більш, ніж 260 HP.

Через такі великі вимоги вся авіо-промисловість Німеччини значно підупала і за відсутністю замовлень на аероплани, перейшла на мирне будівництво. Частина заводів виробляє меблі, автомобілі й инш. Промітніші фірми повід-кривали відділи по инших державах, напр., Юнкерса—в Росії та Америці, Фокер—в Голандії і т. д.

Завод Юнкерса (Німеччина)

Завод Юнкерса невеличкий і, що заслуговує увагу на цьому, це його лабораторії. Крім механічної та хемічної лабораторій на заводі є кабінет для дослідження металів (металографічний кабінет). Крім того, тут є добре обладована аеродинамічна лабораторія, де провадяться система-

Центральний аеродром у Берліні.

льотів в Східній Прусії.

Веспар — виробництво майже все електрофікуване; скрізь електрократи, всілякі машини, що рухаються за допомогою електрики. Цікаві, наприклад, ножиці, що роблять 25 м/м. сталь зовсім легко. Не вважаючи на машинове виробництво на заводі, працює біля 2000 робітників.

Англія.

Англійська авіо-промисловість, не даючи особливо оригінальних типів аеропланів, не намічає нових шляхів в будівництві аеропланів, добросовісно будує їх з матеріалів доброї якості і досягає цьому надзвичайно добрих наслідків. Аероплани англійських заводів походять добрі, міцні і надійні що до експлуатації.

В Англії аероплани вироблюються на заводах Віккерса, Непір, Роллс-Рой, Авро й инш. По всіх гатьох заводах кожна

дуже виробництва міститься по окремих корпусах. Обладування заводів надзвичайно багате й дуже вигідне.

Завод **Віккерса** виготовляє великі і сильні бомбовози. Завод **Ролльс-Рой** випускає мотори міццю від 350 і до 650 HP.

Цікаві санітарні авіо-апарати, що їх будують нині в Англії. Ці апарати мають радіо-телеграф, радіо-телефон і підіймають пілота, двух тяжкопоранених, 4-х легко-поранених та одного фершала.

Франція.

Перше місце по авіо-будуванні належить нині Франції.

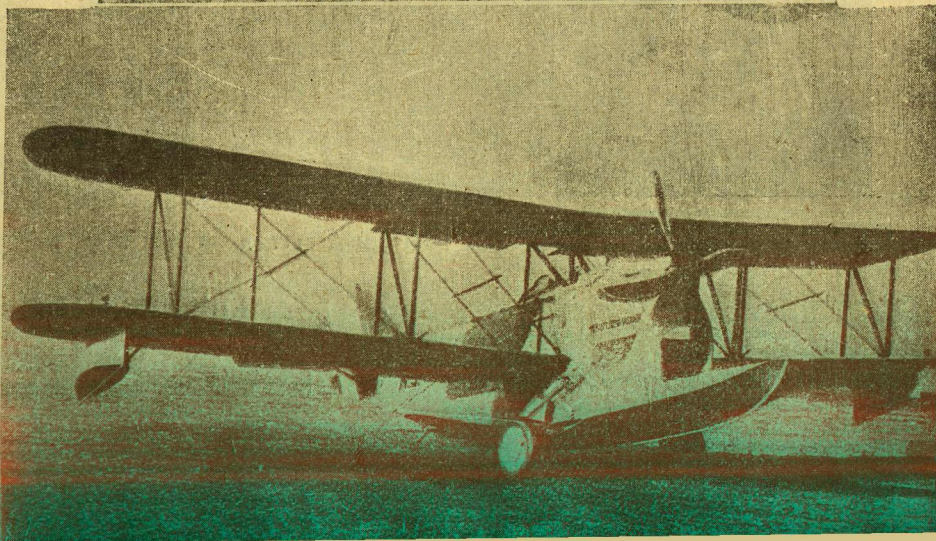
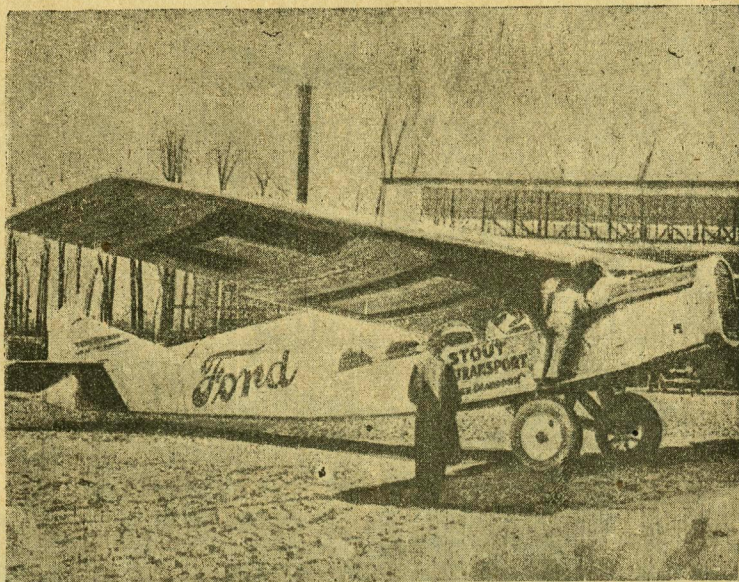
Вона має найбільшу по кількості, найміцнішу і найкращу повітряну флоту, яка доходить до 3.500 аеропланів. Особливо розвинені в неї бомбардувальні ескадрильї. Флота збільшується зараз новими типами нищителів та бомбовозів надзвичайно оригінальних, що відзначаються своєю гнучкістю.

Знаменитий французький завод **Фоман** виробляє тепер автомобілі, мотори та аероплани. Всі апарати будуються з дерева та дуралюмінія. Ручної роботи дуже мало, все робиться машиною, навіть клепа й та йде з-під машини.

На заводі спостерігається великий порядок. Різні метали пофарбовані кожний окремий колір і переплутати їх не можна. Дерево скорочується так само, як і в нас. Дерев'яну фанеру дістати у Франції дуже трудно, через те вона й оцінюється дуже дорого.

Для обтяжки крил та фюзеляжа беруть лляне полотно, схоже на наше, тільки трошки тонше.

Технічна організація така сама, як і в нас, є конструкторське бюро і т. д. Зв'язок між відділами заводу провадиться за допомогою телефону або телеграфу.

Рекорди в авіації.

Французький літун **Бонне** на самоліті збудованому в Франції по проєкту інженера **Юбера** з мотором в 450 HP (Іспано-Сюїза) побив світовий рекорд швидкості 448 кілометрів на 170 м. в годину, тоб-то, майже 125 метрів в секунду.

При такій швидкості треба всього 1-години 20 хвилин, щоб долетіти від Москви до Ленінграда.

Французьке міністерство повітряної флоту асигнувало 140.000 франків конструктору самоліта та 60.000 фр. конструктору мотора.

Рекорд літуна Калізо.

Не менш цікавий своїм виконанням новий рекорд висоти, що був поставлений теж французьким літуном **Калізо**.

Літунові вдалось досягти висини в 12.060 метрів.

Цікаво, між іншим, зазначити, що **Калізо** довго спеціально готувався і тренувався до такого літання.

Для нього було приготовано спеціальний надзвичайно теплий одяг (зроблений з паперу, сукна та шерсті) і все-ж таки, не вважаючи на те, він дуже перетерпів від холоду.

На обличчі в нього було надіто машкару, з'єднану з двома пляшками з киснем; на висоті 10.000 метрів машкара обмерзла і стало дуже важко дихати.

На висоті 12.000 метрів стало шуміти в вухах

Температура була 56 гр. морозу.

Досягнувши 12.060 м., літун почав спускатись на землю.

Рекорд поставлено на самоліті типу **Гурду-Лотерр**, мотор **Іспано-Сюїза**.

Підйом було зроблено над Парижем.

тали і колір і переплутати їх не можна. Дерево зберігається так само, як і в нас. Дерев'яну фанеру вистати у Франції дуже трудно, через те вона й оцінюється дуже дорого.

Для обтяжки крил та фанеля беруть льняне полотно, схоже на наше, тільки трошки тонше.

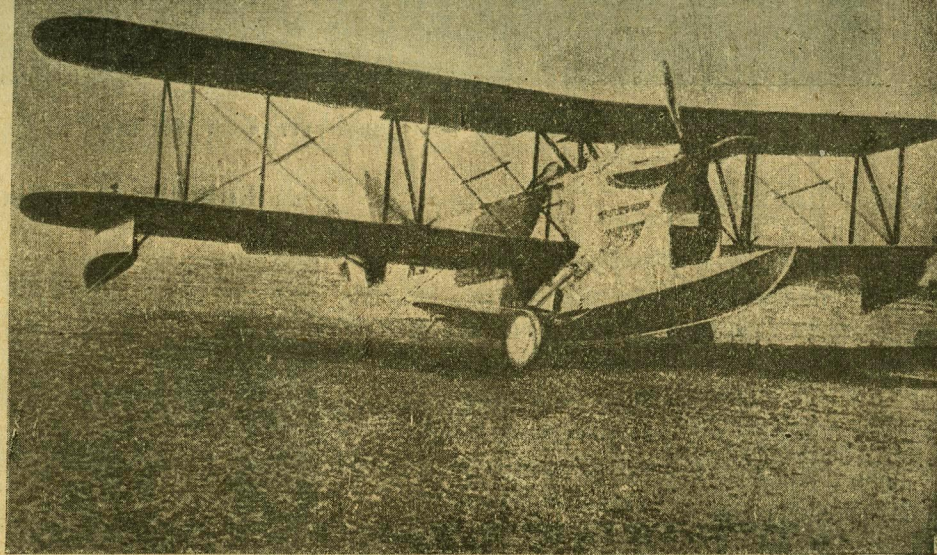
Технічна організація така сама, як і в нас, є конструкторське бюро і т. д. Зв'язок між відділами заводу провадиться за допомогою телефону або телеграфу.

Робітники на заводі Фрамана.

Серед робітників на заводі помічається велика спеціалізація. Працюють акордово, здебільшого поєднено з приробітком.

Виходять на роботу о 6-й, а як де, то о 7-й годині ранку.

Розмовлять та курять під час роботи не дозволяється. Робочий день 9 годин. Праця робітників розцінюється дорого. Кожний завод має свій аеродром. Майже всі будівлі заводів одноповерхові залізо-бетонні з вузькоколіїками. Верстатів дуже багато і всі спеціально обладвані.

Зверху—Фабрика Форд почала будувати аероплани. Внизу—Американський військовий самольот пристосований підніматися з води і з землі.

Всі досліді над радіоуправлінням аеропланів, що провадять їх у Франції, Англії, Америці обставлені дуже таємно.

Б.

від холоду.

На обличчі в нього було надіто машкару, з'єднану з двома пляшками з киснем; на висоті 10.000 метрів машкара обмерзла і стало дуже важко дихати.

На висоті 12.000 метрів стало шуміти в вухах.

Температура була 56 гр. морозу.

Досягнувши 12.060 м., літун почав спускатися на землю.

Рекорд поставлено на самольоті типу Гурду-Лотерр, мотор Іспано-Сюїза.

Підйом було зроблено над Парижем.

Крім всяких змагань та рекордів, вчені за кордоном зараз дуже захоплюються аеропланами, що літають без пілота, а керуються з землі по радіо.

Користь таких апаратів відома: скидання бомб з височині недосяжної для артилерії і є головним плюсом цих апаратів.

Дубков, Єфим.

Радянський шлях.

Прорізуй втому гудком
І вийся з вишки за місто,
Хай скрізь повстане робкор
На бій новий—словом, змістом.

Ще плугом цупко ори,
Що снить у стумі в покорі.
Село між чуйних доріг,
Що мить чатують селькори.

Коли потрібно—на торг
Рудою, лантухом, стал'ю,
Але не скривдить наш кор.
Радянський шлях—це мета їх.

Прорізуй втому гудком.
І вийся з вишки за місто,
Хай скрізь повстане й селькор
На бій новий—словом, змістом.

Переліт Москва— Монголія—Хіна.

10-го червня група червоних літунів вилетіла з Москви до Пекіну. Літунам доведеться перемогти повітряну просторінь у 7.000 кілометрів, пролітаючи через Азію, Сибірську тайгу, Байкал, пустелю Гобі.

Повітряна експедиція, організована «Добролетом» та «Авіохомом», має на меті зміцнити дружбу народів СРСР з хінським народом.

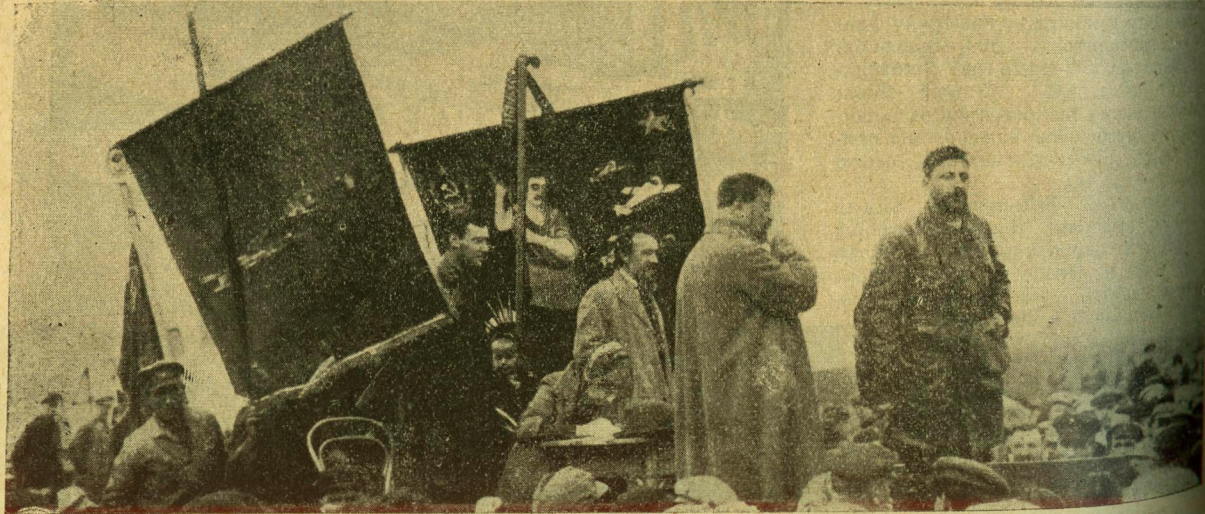
Найважчий шлях експедиції буде в пустелі Гобі—Шаме.

Нині експедиція перелетіла значну просторінь, пролетівши також і Сибір.

На всіх пунктах зупинок експедиції, літунам населення влаштовувало запалені бурхливі привітання.

Шлях експедиції такий: Москва, Н.-Новгород, Казань, Сарапуль, Червоноуфімськ, Свердловськ, Омськ, Н.-Миколаєвськ, Сибірська тайга, Іркутськ, пустеля Гобі—Шама, Монголія—Пекін.

Самольот А—Х під хмарами.

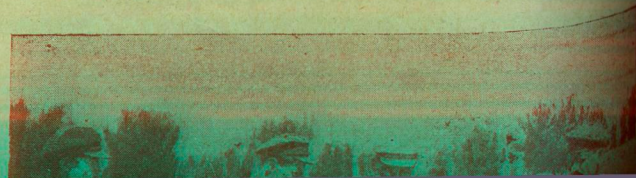
Начальник повітряної експедиції тов. Шміт на трибуні.

Боротьба з посухою.

В Німеччині для боротьби з посухою беруться до штучного дощу. Для цього воду накачують в довгу водогінну трубку, що проходить через усе поле, або на підставках, як показано на малюнку 2, або на особливих колесах, як на мал. 1.

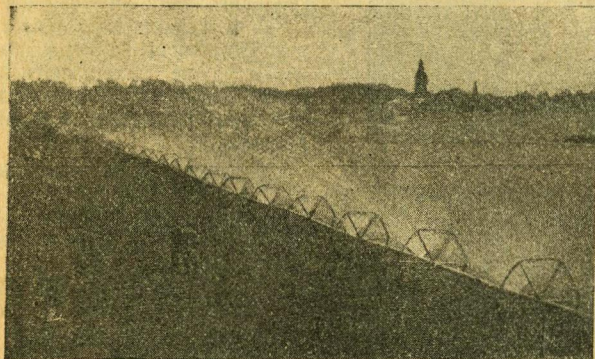
На певних віддалях трубка має відтулини

Бризкало Київської Політехніки.

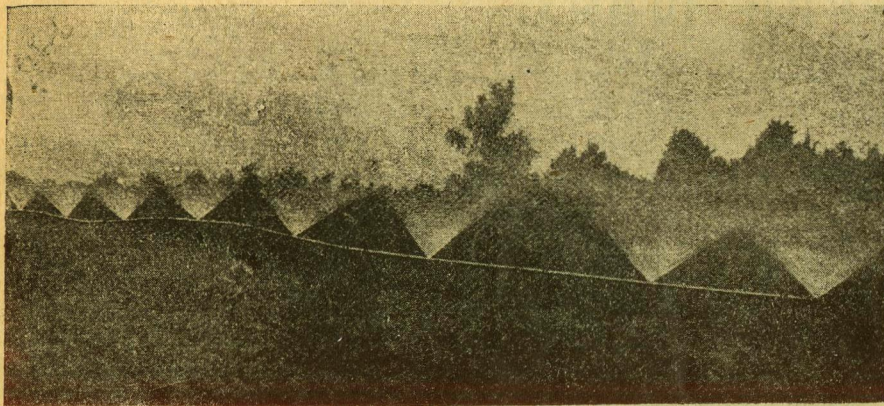
Боротьба з посухою.

В Німеччині для боротьби з посухою беруться до штучного дощу. Для цього воду накачують в довгу водогінну трубку, що проходить через усе поле, або на підставках, як показано на малюнку 2, або на особливих колесах, як на мал. 1.

Штучний дощ на колесах.

На певних віддалях трубка має відтулини з яких вода б'є вгору і дощем падає на землю. Трубки довжиною 150 метрів, або переноситься по полю, або перекинується на колесах. Користаючись з удосконаленої системи «дощових приладдів», можна за годину полити біля 3-х десятин поля.

Штучний дощ на підставках.

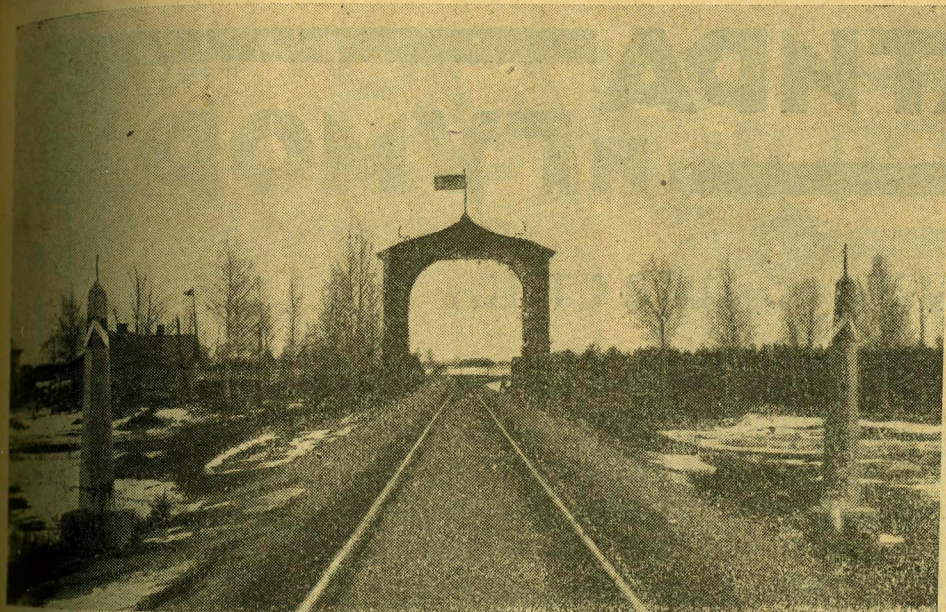
Бризкало Київської Політехніки.

На цій фотографії директор механічного заводу Київської Політехніки т. Яценко демонструє редакторів „Вістей“ бризкало проти шкідників, виготовлене ініціативою заводу. Конструктивна праця над бризкалом почалася ще в 1923 р. і перебігла чимало спроб, доки вироблено досконалий тип. З того часу на замовлення Цукротресту й київської філії Сільгосподаря К. П. І. випускають цих бризкалов більш 2500 шт.

Протишкідникове бризкало К. П. І. — це значне досягнення радянської техніки. Бувши виконаним нічим не гірше від бризкалов Вермореля та Платца, радянське бризкало коштує дешевше їх, а саме — 24 крб. Крім цього переносного типу завод К. П. І. виробив також кінне бризкало і вже виконав замовлення на 100 шт. Завод клопочеться про заборону ввозу бризкалов з-за кордону, заявляючи, що може покрити всю потребу в них.

Завод К. П. І. має різноманітне, гарне устаткування і може виконувати найделікатніші приладдя. Між иншим, тов. Яценко кілька тижнів тому ввійшов у контакт з ВУФКУ на предмет продукції кінематографічних апаратів для села. Завдання це полегшується тим, що завод К. П. І. має ще й оптичну майстерню найкращу в СРСР.

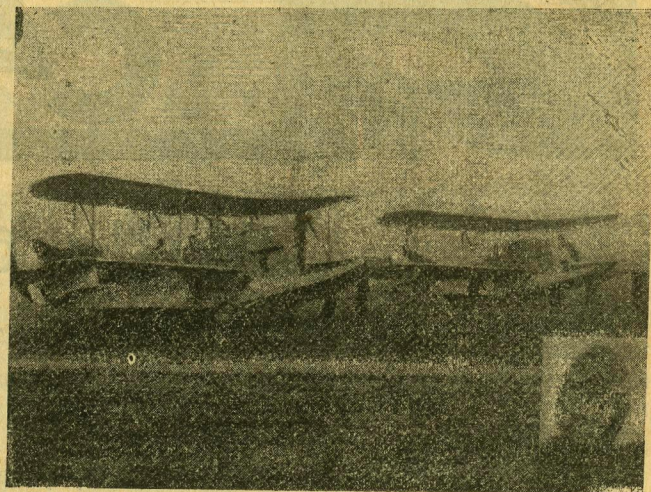
Арка на кордоні СРСР і Латвії. ■ ■

Пересаджування полових залоз.

(До: віди Воронова).

Досліди свої з пересаджуванням полових залоз Воронов почав переводити з 1918 року. Наслідки щеплення додаткової полові залози людині виявляються вже через 2—3 місяці після операції. Сила пам'яті, що до операції була послаблена, відновлюється; з'являється здоровий колір обличчя. Очі набирають ясності мускулатура стає еластичною.

Нині, щоб широко практично використати методи пересаджування полових залоз, Воронов переводить свої досліді, головним чином, на вівця, повільно втягуючи в коло своїх експе-

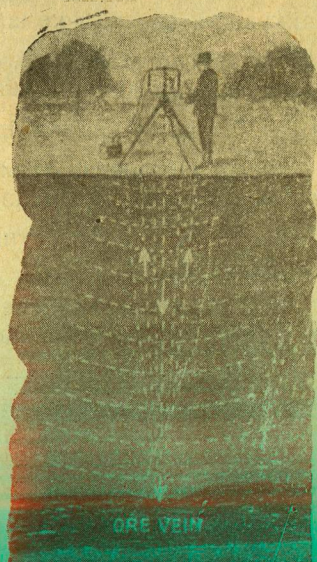

Самолети експедиції Мак-Мілана, що збиралися спасати Амудсена. У квадраті—Начальник експедиції літун Бірд.

Електричний рудо-дослідник.

Винайдений не-що давно німецьким інженіром Пастером електричний апарат для визначення присутності підземних жил та джерел відрізняється високою чутливістю. Він реагує на найменшу зміну у атомах речовини і, таким чином, характером змін визначається присутність під землею того чи іншого металу чи джерела.

Зміни в атомах металу чи води викликається тим промінням, що посилає винайдений апарат. Попадаючи на жили, проміння викликає розстрій

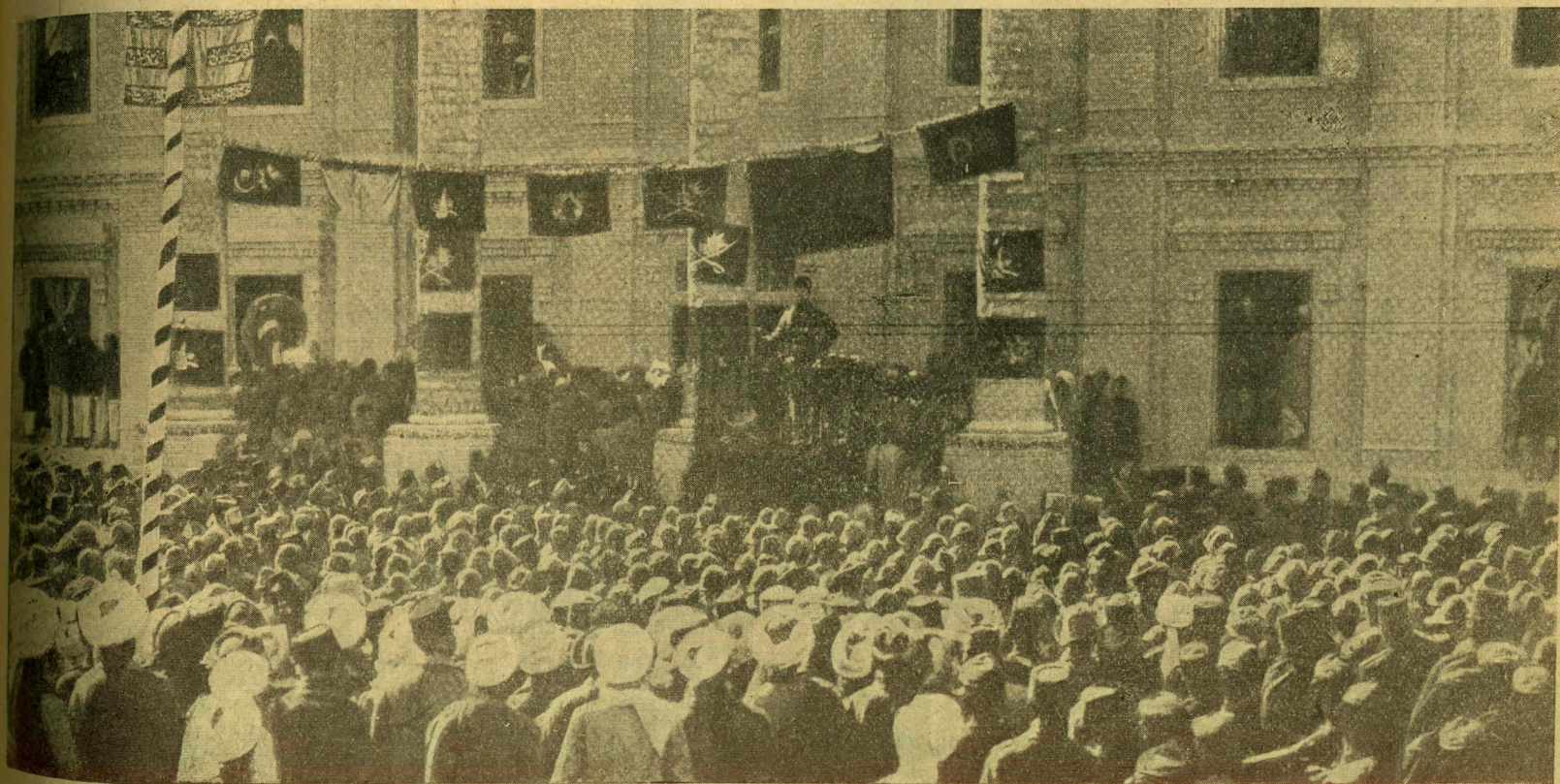
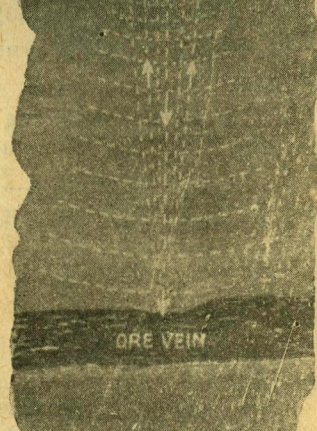

лвих залоз Воронов почав переводити з 1918 року. Наслідки щеплення додаткової полові залози людині виявляються вже через 2—3 місяці після операції. Сила пам'яті, що до операції була послаблена, відновлюється; з'являється здоровий колір обличчя. Очі набирають ясности мускулатура стає еластичною.

Нині, щоб широко практично використати методи пересаджування полових залоз, Воронов переводить свої досліди, головним чином, на вівцях, повільно втягуючи в коло своїх експериментів також коней, рогату скотину, коз, свиней та інших свійських тварин.

рат для визначення присутности підземних жил та джерел відрізняється високою чутлистю. Він реагує на найменшу зміну у атомах речовини і, таким чином, характером змін визначається присутність під землею того чи іншого металу чи джерела.

Зміни в атомах металу чи води викликається тим промінням, що посиляє винайдений апарат. Попадаючи на жили, проміння викликає розстрій у атомах, часткові їх вибухи, що передається чулому апаратові.

В Афганістані Емір Амуналак Хан говорить промову своєму народові в день роковин незалежности.